

**KRYTERIA UZYSKIWANIA III KLASY KWALIFIKACYJNEJ
SPECJALISTÓW WOJSKOWYCH DLA PODOFICERÓW I
SZEREGOWYCH**

1. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

1.1. **Wyciąg z „Rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 czerwca 2010r. w sprawie nadawania, potwierdzania, podwyższania i utraty klasy kwalifikacyjnej przez podoficerów i szeregowych zawodowych”:**

[...]

§4. Żołnierz zawodowy ubiegający się o nadanie określonej klasy kwalifikacyjnej zdaje egzamin przed powołaną w tym celu komisją egzaminacyjną.

§5.1. Nadanie, podwyższenie lub potwierdzenie klasy kwalifikacyjnej żołnierzowi zawodowemu uzależnione jest od spełnienia przez niego łącznie następujących warunków:

- 1) nabycia wiedzy i umiejętności praktycznych w specjalności właściwej dla zajmowanego stanowiska służbowego;
- 2) potwierdzenia w czasie egzaminu kwalifikacyjnego wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych przewidzianych w szczegółowych kryteriach uzyskiwania klas kwalifikacyjnych specjalistów wojskowych;
- 3) zajmowania etatowego stanowiska służbowego w specjalności wojskowej, w której żołnierz zawodowy ubiega się o określoną klasę kwalifikacyjną przez okres umożliwiający uzyskanie odpowiedniego poziomu wiedzy i umiejętności praktycznych:
 - a) dla klasy trzeciej – co najmniej dwóch i pół roku od daty objęcia stanowiska służbowego,
 - b) dla klasy drugiej – co najmniej trzech lat od daty uzyskania trzeciej klasy kwalifikacyjnej,
 - c) dla klasy pierwszej – co najmniej trzech lat od daty uzyskania drugiej klasy kwalifikacyjnej,
 - d) dla klasy mistrzowskiej – co najmniej dwóch lat od daty uzyskania pierwszej klasy kwalifikacyjnej.

2. Absolwenci centrów i ośrodków szkolenia oraz szkół podoficerskich mogą uzyskać trzecią klasę kwalifikacyjną bezpośrednio po ukończeniu nauki w tych placówkach, jeżeli w trakcie egzaminów końcowych uzyskali ogólną ocenę bardzo dobrą.

§6. Nadanie, potwierdzenie i podwyższenie klasy kwalifikacyjnej żołnierzowi zawodowemu następuje z dniem zdania egzaminu.

§7. Klasę kwalifikacyjną nadaje, podwyższa i potwierdza rozkazem organ, który powołał komisję egzaminacyjną.

§8. Wyższa klasa kwalifikacyjna nie może być uzyskana z pominięciem klasy bezpośrednio niższej.

§9.1. Żołnierz zawodowy posiadający klasę kwalifikacyjną zobowiązany jest do potwierdzenia swoich kwalifikacji specjalistycznych na poziomie posiadanej klasy, jeżeli nie ubiega się o uzyskanie klasy wyższej, po upływie okresu, kiedy mógłby ją uzyskać. Obowiązek ten nie dotyczy żołnierzy zawodowych posiadających klasę kwalifikacyjną na stałe.

2. W przypadku gdy żołnierz zawodowy nie zamierza podnosić swoich kwalifikacji, na jego wniosek, można przyznać mu klasę kwalifikacyjną na stałe, pod warunkiem co najmniej dwukrotnego jej potwierdzenia. Klasa kwalifikacyjna przyznawana jest na stałe żołnierzowi zawodowemu pozostającemu w specjalności wojskowej, w której ją uzyskał.

3. Do potwierdzenia klasy kwalifikacyjnej zobowiązani są żołnierze zawodowi, którzy zostali wyznaczeni na stanowiska służbowe oznaczone inną specjalnością wojskową. Aby zachować uzyskaną w innej specjalności klasę kwalifikacyjną, żołnierz zawodowy musi ją potwierdzić w nowej specjalności w ciągu dwóch lat od daty wyznaczenia na nowe stanowisko służbowe. [...]

§10.1. Utrata klasy kwalifikacyjnej następuje wówczas, gdy żołnierz zawodowy:

- 1) z powodu popełnionych uchybień w trakcie wykonywania obowiązków służbowych doprowadził do:
 - a) niesprawności, awarii lub uszkodzenia użytkowanego albo powierzonego uzbrojenia i sprzętu wojskowego,
 - b) powstania znacznej szkody w powierzonym mieniu wojskowym.
 - 2) nie potwierdził klasy kwalifikacyjnej, nie przystąpił do egzaminu lub nie zdał egzaminu w celu podwyższenia klasy kwalifikacyjnej;
 - 3) po wyznaczeniu na stanowisko służbowe w nowej specjalności wojskowej nie potwierdził jej na dotychczas posiadanym poziomie.
2. Utrata posiadanej klasy kwalifikacyjnej jest równoznaczna z jej obniżeniem do klasy bezpośrednio niższej i powoduje konieczność potwierdzenia odpowiednio niższej klasy kwalifikacyjnej w okresie dwóch lat.
3. Utrata trzeciej klasy kwalifikacyjnej jest równoznaczna z jej pozbawieniem. [...]

§13. Żołnierz zawodowy pozbawiony klasy kwalifikacyjnej może ponownie ubiegać się o jej uzyskanie, nie wcześniej jednak niż po sześciu miesiącach od daty jej utraty. [...]

§15. Za właściwe i zgodne z ustalonymi kryteriami przeprowadzenie egzaminu kwalifikacyjnego odpowiedzialny jest przewodniczący komisji egzaminacyjnej oraz organ, który tę komisję powołał

§16. Sesje egzaminacyjne w jednostkach wojskowych lub komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej organizuje się raz w roku w terminie odpowiadającym przebiegowi służby kandydatów ubiegających się o klasę kwalifikacyjną lub określonym przez organy uprawnione do nadawania i podwyższania klas kwalifikacyjnych.

§17. Egzamin składa się z części teoretycznej i praktycznej.

§18. Organizując sesję egzaminacyjną, komisja egzaminacyjna może wykorzystywać planowe przedsięwzięcia szkoleniowe realizowane w jednostce wojskowej (w garnizonie, no poligonie).

§19. Jeżeli ze względów technicznych lub organizacyjnych w czasie egzaminu kwalifikacyjnego nie można zorganizować sprawdzianu umiejętności praktycznych przewidzianych w szczegółowych kryteriach uzyskiwania klas kwalifikacyjnych specjalistów wojskowych – wyniki żołnierza zawodowego, potwierdzone przez dowódcę jednostki wojskowej, uzyskane podczas przedsięwzięć szkoleniowych zrealizowanych przed sesją egzaminacyjną uznaje się za potwierdzenie umiejętności praktycznych podczas egzaminu.

§20. W czasie egzaminu sprawdzeniu podlegają:

1) wiedza nabyta w czasie:

- a) szkolenia podstawowego, specjalistycznego, doskonalenia indywidualnego i szkolenia zespołowego na symulatorach i тренаżerach,
- b) zgrywania pododdziałów z zakresu szkolenia bojowego,
- c) kształcenia w szkołach podoficerskich i na kursach kwalifikacyjnych, z takich przedmiotów jak: taktyka, szkolenie ogniowe (strzeleckie), rozpoznanie i armie obce, szkolenie inżynieryjno-saperskie, obrona przed bronią masowego rażenia, powszechna obrona przeciwlotnicza, łączność, terenoznawstwo, szkolenie medyczne oraz dodatkowo z przedmiotów specjalistycznych,

kierunkowych dla pododdziału, w ramach którego występuje specjalność wojskowa.

- 2) praktyczne wykonanie czynności wynikających ze specyfiki dla danej specjalności wojskowej: strzelania z broni etatowej, norm szkoleniowych dla danego rodzaju wojsk lub służb, zadań bojowych (ćwiczebnych).

§21. Egzamin uważa się za zdany przez żołnierza zawodowego ubiegającego się o nadanie, potwierdzenie lub podwyższenie klasy kwalifikacyjnej, jeżeli z wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych uzyska ogólną ocenę dobrą, a wszystkie oceny składowe z części teoretycznej i praktycznej są pozytywne.

§22. Egzamin kwalifikacyjny dla żołnierza zawodowego ubiegającego się o nadanie, potwierdzenie, podwyższenie lub przywrócenie utraconej klasy kwalifikacyjnej obejmuje zakres wiedzy i umiejętności określone w szczegółowych kryteriach uzyskiwania klas kwalifikacyjnych specjalistów wojskowych [...]

2. USTALENIA ORGANIZACYJNE.

2.1. Forma przeprowadzenia poszczególnych sprawdzianów.

2.1.1. METODYKA:

- część teoretyczna: sprawdzian,
- część praktyczna – zgodnie z załącznikiem 1.

2.1.2. TAKTYKA:

- część teoretyczna: sprawdzian,
- część praktyczna – zgodnie z załącznikiem 1.

2.1.3. SZKOLENIE OGNIOWE:

- część teoretyczna: sprawdzian,
- część praktyczna - zgodnie z załącznikiem 1.

2.1.4. ROZPOZNANIE I ARMIE OBCE

- część teoretyczna: sprawdzian,
- część praktyczna – zgodnie z załącznikiem 1.

2.1.5. SZKOLENIE INŻYNIERYJNO – SAPERSKIE:

- część teoretyczna: sprawdzian,
- część praktyczna – zgodnie z załącznikiem 1.

2.1.6. OPBMR:

- część teoretyczna: sprawdzian,

- część praktyczna – zgodnie z załącznikiem 1.
- 2.1.7. POPL:
- część teoretyczna: sprawdzian,
 - część praktyczna – zgodnie z załącznikiem 1.
- 2.1.8. ŁACZNOŚĆ:
- część teoretyczna: sprawdzian,
 - część praktyczna – zgodnie z załącznikiem 1.
- 2.1.9. TERENOZNAWSTWO:
- część teoretyczna: sprawdzian,
 - część praktyczna – zgodnie z załącznikiem 1.
- 2.1.10. SZKOLENIE MEDYCZNE:
- część teoretyczna: sprawdzian,
 - część praktyczna – zgodnie z załącznikiem 1.
- 2.1.11. NAUKA JAZDY:
- część teoretyczna: sprawdzian,
 - część praktyczna - zgodnie z załącznikiem 1.
- 2.1.12. BiEiUW:
- część teoretyczna: sprawdzian,
 - część praktyczna –zgodnie z załącznikiem 1.

2.2. Zasady organizacji i przystępowania do egzaminu.

- 2.2.1. Do egzaminu może przystąpić szeregowy, który z ostatniej opinii służbowej otrzymał ocenę bardzo dobrą. Dodatkowym wymaganiem dla ubiegającego się o nadanie klasy kwalifikacyjnej jest uzyskanie oceny co najmniej dobrej z ostatniego sprawdzianu sprawności fizycznej żołnierzy zawodowych.
- 2.2.2. Szeregowy winien posiadać potwierdzony przez dowódcę jednostki wykazy wykonanych strzelań z obowiązujących programów strzelań z broni strzeleckiej i pokładowej dla II roku na ocenę co najmniej dobrą.

3. WYMAGANIA.

Zgodnie z „Kartą kryteriów uzyskiwania klas kwalifikacyjnych” (załącznik nr 1).

4. ZASADY OCENIANIA PRZEDMIOTÓW I ZAGADNIEŃ.

4.1. Podział egzaminu na część teoretyczną i praktyczną.

Zgodnie z „Kartą kryteriów uzyskiwania klas kwalifikacyjnych” (załącznik nr 1).

4.2. Wykaz przedmiotów podlegających ocenie.

- 4.1.1. METODYKA,
- 4.1.2. TAKTYKA,
- 4.1.3. SZKOLENIE OGNIOWE,
- 4.1.4. ROZPOZNANIE I ARMIE OBCE,
- 4.1.5. SZKOLENIE INŻYNIERYJNO – SAPERSKIE,
- 4.1.6. OPBMR,
- 4.1.7. POPL,
- 4.1.8. ŁACZNOŚĆ,
- 4.1.9. TERENOZNAWSTWO,
- 4.1.10. SZKOLENIE MEDYCZNE,
- 4.1.11. NAUKA JAZDY,
- 4.1.12. BiEiUW,

4.3. Określenie wartości punktowej odpowiadającej skali ocen.

4.3.1. PUNKTACJA ZA TEORETYCZNAŃ CZĘŚĆ EGZAMINU:

70-79 pkt – ocena dostateczna; 80-89 pkt – ocena dobra, 90-100 pkt – ocena bardzo dobra.

4.3.2. PUNKTACJA ZA PRAKTYCZNAŃ CZĘŚĆ EGZAMINU

Zgodnie z obowiązującymi programami strzelań, instrukcjami oraz normami szkolenia bojowego oraz ustaleniami rozdziału 2.